

De nota die U. M. aan myn gouvernement en aan dat van koningin Victoria komt ter hand te stellen, strekt om te bewyzen, dat het stelsel van aendryving, in het begin, door de zee-mogendheden aangenomen, alleenlyk de kwestie verergerd heeft. Zy zou intusschen, naar het my toeschyn, eene kabinet-kwestie gelyken zy, indien de bezetting der Vorstendommen dezelve niet einskaps van het domein der diskussie, op dat der daadzaken, gebragt had.

Doch toen eens de troepen van U. M. in Wallachy getrokken waren, hebben wy niet minder by de Porte aengedrongen, die bezetting niet te beschouwen als een geval van oorlog, bewyzende aldus dat wy genegen waren tot verzoeking. Na my met Engeland, Oostenryk en Pruisen verstaan te hebben, heb ik U. M. eene nota voorgesteld, bestemd om gemeene voldoening te geven; U. M. heeft ze aangenomen. Maar nauwelijks waren wy van die goede tyding verwittigd, of haer ministers vernietigden, door zittende notis, er het verbodend uitwerksel van, en hebben ons het daerdoor te Konstantinopel, op de zuivere en eenvoudige aenneming aan te dringen.

Van haer kant had de Porte aengedrongen op het nota-ontwerp van wyzigingen, welke de vier Mogendheden, te Weenen vergaderd, niet aennemelyk vonden. Zy hebben de goedkeuring van U. M. niet gehad. Dan de Porte, gekwetst in hare waardigheid, bedreigt in hare onafhankelijkheid, verzwaard door de poogingen, reeds gedaan, om een leger tegenover dat van U. M. te stellen, heeft liever den oorlog verklaard, dan in dien toestand van onzekerheid en verandering te blyven. Zy had onzen onderstand gevraagd; hare zaak heeft ons regtvaardig toegeschenen; de engelsche en fransche eskaders kregen bevel om in den Bosphorus te ankeren.

Onze houding, tegenover Turkye, was beschermend, maar lydzzaam. Wy moedigen het niet aan ten oorlog. Wy deden den Sultan altyd raadgevingen van vrede en gematigdheid toekomen, overtuigd dat dit het middel was om tot een akkoord te geraken, en de vier Mogendheden verstanden elkaander weer, om aan U. M. andere voorstellen te doen. Uwe Majesteit, van haer kant, de kalme tonende welke uit de overtuiging haer kraacht voortspuit, had zich bepaald op den linker-oever van den Don-u, zowal in Asie, de aanvallen der Turken af te slaan, en met gematigdheid, weerdig van het oor-rhoofd van een groot ryk, had zy verklaard dat zy zich op het defensief zou houden.

Tot den toe, waren wy dus slechts, ik moet het zeggen, belanghebbende aenschouwers van de worst lijd, toen de zaak van Sinope ons kwam dwingen, om eene meer getekende positie aan te nemen. Engeland en Frankryk hadden niet nultig gedacht, ontschepingstroepen ter hulp van Turkye te zenden. Hunne vlag was niet gemoed in de gevechten, welke te land plaats hadden; maar op zee was dit verschildend. Er waren aan den ingang van den Bosphorus 3000 vermoeden, waarvan de tegenwoordigheid, zeer luid, aan Turkye zegden, dat de twee eerste zee-mogendheden niet toelieten dat Turkye op zee werd aangerand.

De gebeurtenis van Sinope was voor ons ook kwetsend als onverwacht; want het betrof ons weinig, of de Turken al den krygsvaard over russisch grondgebied wilden doen passeeren. Eigenlyk zyn russische schepen, turksche vaertuigen in turksche zeeën komen aenvallen, en hebben rustig in eene turksche have geankerd. Zy hebben deze vernield, niettegenstaende de verzekering dat zy geen aenvallingsoorlog wilden voeren; niettegenstaende de nabuurschap van onze eskaders. Het was ons politiek niet meer, dat eene neerlaag kreeg; het was onze militaire eer. De kansschoten van Sinope hebben een droevigen wederklink gehad in de harten van allen, die in Engeland en Frankryk een levendig gevoel van nationale waardigheid hebben. Men heeft gezamenlyk uitgegeroepen: Overal tot waer onze kanonnen kunnen reiken, moeten onze bondgenooten geëerbiedigd worden.

Van daer het bevel gegeven aan onze eskaders van de Zwarte-zee binnen te zeilen, en door het geweld, indien het moest zyn, de hernieuwing van zulk eene gebeurtenis te verhinderen. Van daer de gezamenlyke notificatie aan het kabinet van St.-Petersburg om aan te kondigen, dat als wy de Turken beletten zouden, eene aenvallingsoorlog te voeren op russisch grond, wy hen echter zouden beschermen, om hunne troepen, op eigen grondgebied, te bevoorraden. Wat de russische vloot aengae, wy plactsten haer

— Mynheer den pastoor, uw geld is den eigendom van den armen; ik zal niet gedoogen dat gy zoudt geveer loopen en eenen stuiver van te verliezen. Gy zult half en half doen met Duroc; aldus zal uwen uleg volstrekt gelyk zyn, vermits gy zyn geld met uwe kunst vergoeden zult.

— Maar sire, hernam den priester, misschien heeft Monseigneur de grootmarschalk niet een zoo goed gedacht van myne kunst dan U. M.; by die de eer heeft in uwe gevearen te deelen, moet beter dan iemand weten dat uwe tegenstrevers nooit zegverien.

Dezen lof, zoo natuurlyk te wege gebragt en met goedertigheit uitgesproken, trof Napoleon meer dan alle de lofsuitingen van M. de Fontanes.

— Mynheer den pastoor, antwoorde by algrimlaghende, ik en Duroc zyn thans uwe parochianen. Bederfon dus niet.

Het spel nam aenvang. Den magtigen keizer wierd handgemeen met den nederigen pastoor, en zonderling was het schouwspel van den grooten veldheer, alsdan in het midden van den luister van eenen roem welken door niets schenen te zullen beneveld worden, voor een trictraspel te zien zittende met eenen armen priester. Hy, die met een teeken van zynen degen, een half miljoen mannen van het einde van Europa naar het andere kon doen oprukken, verkeerde nu in diepgrondige overwegingen aens de verplaatsing van eenige vames, en op dit onschuldige slagveld had hy eenen goedertigen en eerbiedweerdigen gryzaert tot tegenstrever. Welk lief tafereel zou men niet kunnen maken van Napoleon te Rambouillet met zynen pastoor spelende! Zou dit onderwerp goenen doek van Gruze weerdig zyn?

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die een de senwezige personen de oorzaken van zyn verlies had trachten uit te leggen, den braven onderling wedergelaten om hem te zeggen: — Mynheer den pastoor, gy hebt my een segenzaam avondverdyf verschaft. Nu dat gy weet waer my te vinden, verhoop ik dat gy de goedheid hebben zult van my ander-nael te komen bezoeken; wat meer is, voegde by er blygeestig by, gy zyt my, zoo niet een bezoek, ten minste een wederspel verschuldigd, om de aenstaende maal denk ik gelukkiger te zullen zyn.

Den pastoor grypt hebbende tot teeken van bedanking, veranderde den keizer het gesprek, hem vragende: — Hoe oud zyt gy?

— Sire, twee-en-zeventig jaren. Weltra zal het vyf-en-verftig jaren zyn dat ik 's Hemels zegen op Frankryk inroep in het heilig ministerie dat ik vervul.

Welaeu dan! Mynheer den pastoor, blyf steeds voor het land en voor my bidden. Eerlang zullen wy elkaander wederzien, zoo ik verhoop.

— Sire, eerlang is het woord, antwoorde den gryzaert; want indien U. M. my nog de eer wilt doen my tot eene party toe te laten, ik heb goenen tyd te verliezen; in myne jaren zyn de punten voors geteld, zelfs in het trictraspel.

Den held en den ouden geesteliken mogten elkander niet meer wederzien. In 1813 stierf den goeden pastoor van Rambouillet, en 's keizers tydstyd saderde met verhaaste schreden zynen ondergang. E. Manco en St.-Halard.

— Mynheer den pastoor, antwoorde de grootmarschalk, gy zult ze voor my aan den armen uitdeelen.

— Uwen wil zal stiptelyk volbragt worden, Monseigneur.

— Tusschen was Napoleon, die